

Доцент или ванредни професор
Филозофски факултет
Универзитет у Нишу

ИЗВЕШТАЈ О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс за избор у звање:	Доцент или ванредни професор
Ужа научна област:	Српски језик (<i>Прагматика и Увод у општу лингвистику</i>)
Датум расписивања конкурса:	09. 09. 2020.
Конкурс објављен у:	У публикацији <i>Послови</i> Националне службе за запошљавање од 09. 09. 2020 и на званичном сајту Филозофског факултета Универзитета у Нишу
Пуно или непуно радно време:	Пуно радно време

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Датум именовања комисије:	Одлука Научно-стручног већа бр.
05. 10. 2020.	8/18-01-007/20-008

	Чланови комисије	Звање и датум избора у звање	Ужа научна област	Високошколска установа
1	Проф. др Бобан Арсенијевић	Редовни професор, 28. 09. 2017.	Словенска лингвистика	Институт за славистику Карл Франценс универзитета у Грацу, Аустрија
2	Проф. др Зорка Кашић	Редовни професор у пензији, 04. 11. 2002.	Српски језик	Филолошки факултет Универзитета у Београду
3	Проф. др Мирјана Илић	Ванредни професор, 29. 06. 2017.	Српски језик	Филозофски факултет Универзитета у Нишу

КАНДИДАТИ пријављени на конкурс:

1) Доц. др Бранимир Станковић

(кандидат под редним бројем 1) једини је пријављени кандидат на конкурс)

1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

- 1) Бранимир, Вујица, Станковић, доктор наука
(Име, име родитеља, презиме, академска титула)

1.1. Лични ПОДАЦИ

Датум и место рођења:	26. 10. 1977. Скопље, Северна Македонија
Место боравка, адреса:	
Запослен/а у:	Филозофски факултет у Нишу
Професионални статус/ радно место:	Наставник – доцент на Департману за србистику (<i>Прагматика и Семантика</i>)

1.2. ПОДАЦИ О ОБРАЗОВАЊУ

Основне студије, високо образовање:

Универзитет, факултет	Универзитет у Нишу, Филозофски факултет
Студијски програм, група (смер, одсек):	Српски језик и књижевност
Година уписа	1998/99.
Година завршетка	2007.
Стечени стручни назив	Дипломирани филолог за српски језик и књижевност
Просечна оцена	9,48

Други степен: магистарске студије, мастер или специјалистичке студије:

Универзитет, факултет	
Студијски програм, научна област:	Звање дипломирани филолог за српски језик и књижевност изједначено са звањем мастер филолог (за српски језик и књижевност)
Година уписа	
Година завршетка	
Стечени назив	
Просечна оцена	
Тема магистарске тезе/ мастер / завршног рада	
Ментор у изради	

Трећи степен: докторске академске студије/ докторска дисертација

Универзитет, факултет	Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет
Студијски програм, научна област	Филологија (језик и књижевност), Наука о језику
Година уписа	2007/08.
Година завршетка	2015.
Стечено научно звање	Доктор филолошких наука
Просечна оцена	9,92
ТЕМА докторске дисертације, датум одбране	<i>Синтакса и семантика одређеног и неодређеног придевског вида у српском језику</i> , 01. 07. 2015.
Ментор у изради	Проф. др Бобан Арсенијевић

1.3. ПРОФЕСИОНАЛНА КАРИЈЕРА

1.3.1. Досадашњи избор у академска звања

Универзитет, факултет	Универзитет у Нишу, Филозофски факултет
Звање и датум првог избора у академско звање	Сарадник у настави, 23. 02. 2009.
Ужа научна област	Српски језик (<i>Увод у општу лингвистику и Правци у лингвистици</i>)
Звање у тренутку конкурса и датум претходног избора	Доцент, 11. 02. 2016. (НСВ бр. 8 / 18-01-001 /16-012)
Ужа научна област	Српски језик (<i>Прагматика и Семантика</i>)

1.3.2. Педагошко искуство/ кретање у професионалној каријери/ радна места

Период	Послови
23. 02. 2009–01. 10. 2009.	Сарадник у настави за ужу научну област Српски језик (<i>Увод у општу лингвистику и Правци у лингвистици</i>), Филозофски факултет у Нишу, Департман за српски језик
23. 02. 2009–01. 10. 2009.	Лектор за српски језик, Филологически факултет у Великом Трнову, Бугарска, Славјанска катедра
15. 01. 2011–31. 06. 2020.	Професор Реторике и беседништва, Прва нишка гимназија „Стеван Сремац“ у Нишу
01. 12. 2009–01. 03. 2016.	Асистент за ужу научну област Српски језик (<i>Увод у општу лингвистику и Правци у лингвистици</i>), Филозофски факултет у Нишу, Департман за српски језик
01. 03. 2016–данас	Доцент за ужу научну област Српски језик (<i>Прагматика и Семантика</i>), Филозофски факултет у Нишу, Департман за српски језик
27. 02. 2018–данас	Доцент за ужу научну област Српски језик (<i>Српски језик и Култура говора</i>), Универзитет у Нишу, Педагошки факултет у Врању

1.3.3. Научно и стручно усавршавање (школе, семинари, курсеви)

Период	
01. септембра 2013. године до 06. јуна 2014.	HSK Level 1 сертификат о познавању кинеског језика / течај кинеског језика
Од 14. јуна до 01. јула 2018. године	Напредни течај македонског језика на „Међународном семинару за македонски језик, књижевност и културу“ одржаног у Охриду, у организацији Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ у Скопљу, Македонија
Од 4. јуна до 8. јуна 2018. године	Еразмус+ мобилност на Хумболт Универзитету, Берлин, Немачка
8. децембра 2016 године	Радионица за писање Еразмус+ пројеката за изградњу капацитета у високом образовању

Од 15. априла до 19. априла 2014. године	Семинар „Усавршавање за асистенте у настави српског језика као нематерњег”, у организацији Мисије ОЕБС у Србији, Нови Сад
--	---

1.3.4. Чланство у стручним и научним удружењима

Период	
2018–данас	RelDI (Regional Linguistic Data Initiative), Swiss National Science Foundation

Доц. др Бранимир Станковић, једини кандидат пријављен на конкурс, градио је свој наставни и научни профил као сарадник у настави, асистент и доцент на Департману за српски језик Филозофског факултета у Нишу на широком спектру предмета у области опште лингвистике и лингвистике српског језика. Наставне компетенције проширио је радом са страним студентима и средњошколцима, будући да је био ангажован као лектор за српски језик на Славистичкој катедри Филолошког факултета у Великом Трнову, Бугарска, те као професор Реторике и беседништва у Првој нишкој гимназији „Стеван Сремац“. Тренутно ради као доцент на Департману за србистику Филозофског факултета у Нишу на предметима Прагматика и Семантика, а ангажован је и на предметима Српски језик и Култура говора на Педагошком факултету у Врању. Поседује сертификате о основном нивоу познавања кинеског језика (HSK) и напредног нивоа познавања македонског језика (Међународног семинара за македонски језик, књижевност и културу Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ из Скопља, Северна Македонија). Члан је удружења RelDI (Regional Linguistic Data Initiative), финансираног од стране фондације Swiss National Science Foundation. На плану научноистраживачког рада, одликује се разноврсношћу тема и интересовања, од морфологије, преко синтаксе до семантике и прагматике, и од теоријских до корпусних и експерименталних метода. Већи број међународних публикација, конференцијских излагања, учешће у међународним пројектима и истраживачким мрежама чини га интернационално препознатим лингвистом који институцију на којој је ангажован ставља на светску мапу лингвистике и доноси јој директан приступ међународној лингвистичкој сцени.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

2.1. Научни рад

Публикације након претходног избора

Пуни библиографски подаци о публикацији	М ...	бодова
М 10 (М11, 12, 13, ... М18)		
Stanković, Branimir & Aleksandra Janić, 2019. (eds.) SinFonIJA 6 Proceedings. Niš: Faculty of Philosophy, 1–242. ISBN: 978-86-7379-499-0 UDK: 81'33(082)(0.034.2) 81'367(082)(0.034.2) 81'344(082)(0.034.2) (COBISS.SR-ID 277639180) https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2019/download/1878_4a637f0f1783cc70d10b818a1e29f6	M12	10
Stanković, Branimir, 2016. „Adjectives at the left periphery as an indication of a DP in Serbo-Croatian“, in: (eds.) Bellamy, Kate, Elena Karvovskaya, Martin Kohlberger and George Saad. 2016. ConSOLE XXIII: : Proceedings of the 23rd ConSOLE (7-9 January 2015, Paris, France). Leiden: Leiden University Centre for Linguistics, 294–316. (ISSN: 1574-499X)	M14	5

https://www.universiteitleiden.nl/binaries/content/assets/geesteswetenschappen/lucl/sole/console23-updated.pdf		
Stanković, Branimir. 2016. „Adjectival Aspect in Serbian – Epistemic, Partitive Specificity or Definiteness?“, u: (ur. Biljana Mišić Ilić i Vesna Lopičić) <i>Jezik, književnost, značenje: jezička istraživanja</i> (zbornik radova), Filozofski fakultet u Nišu, 345–354. (UDC: 811.163.41'367.623.91/.92) (ISBN: 978-86-7379-409-9) (COBISS.SR-ID: 222937612) (https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2016/download/1879_2ddcc3311b8e7b1fa80aa15124626287)	M14	5
Stanković, Branimir. 2018. „Zašto klasifikovati prostorne prideve kao posebnu vrstu“, u: (ur. Vesna Lopičić i Biljana Mišić Ilić) <i>Jezik, književnost, prostor</i> (zbornik radova), Filozofski fakultet u Nišu, 631–642. (UDC: 811.163.41'367.623) (ISBN: 978-86-7379-473-0) (COBISS.SR-ID: 262242572)	M14	5
Stanković, Branimir. 2019. „DP or NP? The Case of Serbian Southeastern Dialects and Macedonian Language“, in: Stanković, Branimir & Aleksandra Janić (eds.) <i>SinFonJA 6 Proceedings</i> (The 6th International Conference Syntax, Phonology and Language Analysis (SinFonJA 6), held at the Faculty of Philosophy of University in Niš, Serbia, September 26–28, 2013). Faculty of Philosophy, University of Niš, 83–118.	M14	5
M20 (M21, 22.... M28)		
Jana Willer Gold, Boban Arsenijević, Mia Batinić, Michael Becker, Nermina Čordalija, Marijana Kresić, Nedžad Leko, Franc Lanko Marušić, Tanja Milićev, Nataša Milićević, Ivana Mitić, Anita Peti-Stantić, Branimir Stanković , Tina Šuligoj, Jelena Tušek, and Andrew Nevins. 2018. „When linearity prevails over hierarchy in syntax“. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America</i> , 115 (3) pp. 495-500. 10.1073/pnas.1712729115. (https://www.pnas.org/content/115/3/495)	M21 a	3,57 10/(1+0,2*(16-7)), n>7
Arsenijević, Boban, Jana Willer-Gold, Nadira Aljović, Nermina Čordalija, Marijana Kresić Vukosav, Nedžad Leko, Frane Malenica, Franc Lanko Marušić, Tanja Milićev, Nataša Milićević, Petra Mišmaš, Ivana Mitić, Anita Peti-Stantić, Branimir Stanković , Jelena Tušek, Andrew Nevins. 2020. „Elided Clausal Conjunction Is Not the Only Source of Closest-Conjunct Agreement: A Picture-Matching Study“. <i>Syntax: A Journal of Theoretical, Experimental and Interdisciplinary Research</i> , Volume 23 / Issue 1, 78–104. https://doi.org/10.1111/synt.12171 (https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/synt.12171)	M22	1,79 5/(1+0,2(16-7)), n>7
Stanković, Branimir. 2017. „DP and mandatory determiners in article-less Serbo-Croatian“, <i>Acta Linguistica Academica</i> Volume 64, Issue 2, Budapest: Akadémiai Kiadó, Budapest, Hungary. 257–279. (ISSN: 1216-8076) (M23) https://doi.org/10.1556/2062.2017.64.2.5 (https://akjournals.com/view/journals/2062/64/2/article-p257.xml)	M23	4
Jana Willer-Gold, Boban Arsenijević, Mia Batinić, Nermina Čordalija, Marijana Kresić, Nedžad Leko, Franc Lanko Marušić, Tanja Milićev, Nataša Milićević, Ivana Mitić, Andrew Nevins, Anita Peti-Stantić, Branimir Stanković , Tina Šuligoj, Jelena Tušek. 2016. „Conjunct Agreement and Gender in South Slavic: From Theory to Experiments to Theory“, <i>Journal of Slavic Linguistics</i> , volume 24(1), <i>Special Issue Agreement in Slavic</i> , Slavica Publishers, Indiana University, 187–224. (ISSN: 1068-2090) https://doi.org/10.1353/jsl.2016.0003 (https://muse.jhu.edu/article/627274/pdf)	M23	1,54 4/(1+0,2(15-7)), n>7
Станковић, Бранимир. 2020. <i>Основи прагматике</i> . Ниш: Филозофски	(Уџб)	0

факултет (Ниш: Scero Print), 1–202. (ISBN 978-86-7379-533-1) (COBISS.SR-ID 17935113) (UDK 81'1, 81-11)	еник)	
M 30 (M31, 32, 33.... M36)		
Станковић, Бранимир. 2019. „Слабата дефинитност и полидефинитност на објектот во македонските пцости – влијание од српскиот јазик?“, у: (ур. Марковић, Јордана и Надежда Јовић) <i>Осцена и друга колоквијална лексика у српском и македонском језику</i> (зборник радова), Филозофски факултет у Нишу, 353–370. (UDK: 811.163.3'276.2, 811.163.41'276.2) (ISBN: 978-86-7379-441-9) (COBISS.SR-ID 280406284) https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2019/download/2818_1ef20be5d7ac484a1e1384cf8411e210	M33	1
Станковић, Бранимир. 2017. „Постпозитивни одређени члан, демонстративи и контрастивни фокус“. Реферат представљен на конференцији „Материјална и духовна култура Срба у мултиетничким срединама и/или периферним областима“, Филозофски факултет, Ниш.	M34	0,5
Станковић, Бранимир и Лидија Тасић. 2017. „Курс опште лингвистике и критичари Сосирових идеја“. Реферат представљен на конференцији „Српски језик, књижевност, уметност“, Крагујевац.	M34	0,5
Станковић, Бранимир и Лидија Тасић. 2017. „О удвајању клитике у урбаном говору Врања“. Реферат представљен на конференцији НИСУН 7, Ниш.	M34	0,5
M40 (M41, 42, 43 ... M49)		
/		
M50 (M51, 52, 53... M56)		
Станковић, Бранимир. 2016. „Корелација професије и хиперкорекције код говорника српског језика“. <i>Годишњак за српски језик Филозофског факултета у Нишу</i> , година XXVII, бр. 14, Ниш: Филозофски факултет. 227–244. (UDK 811.163.41'276.1, ISSN 2334-6922, COBISS.SR-ID 195610124) https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/casopisi/2016/download/1695_cfe9d804b0406d3158cf8749b76dcc1b	M51	3
Stanković, Branimir & Marija Stefanović. 2019. “Peeling the onion top-down: Language policy in Serbia between power and myth”. <i>Aegean Working Papers in Ethnographic Linguistics</i> , 2(1), 17-41. doi: http://dx.doi.org/10.12681/awpel.20022	M53	1
M60 (M61, 62, 63... M66)		
/		

Публикације до претходног избора

Пуни библиографски подаци о публикацији	М ...	бодова
M 10 (M11, 12, 13, ... M18)		
(нема података)		
M20 (M21, 22.... M28)		
(нема података)		
M 30 (M31, 32, 33.... M36)		
(нема података)		
M40 (M41, 42, 43 ... M49)		
(нема података)		
M50 (M51, 52, 53... M56)		
(нема података)		

M60 (M61, 62, 63... M66)		
(нема података)		

2.1.1. Индекс научне компетенције након претходног избора

Публикације и радови међународног значаја

Категорија	M11	M12	M14	M21	M22	M23	M24	M33	M34	Укупно	Основних
број публикација	0	1	4	1	1	2	0	1	3	13	10
број бодова	0	10	20	3,57	1,79	5,54	0	1	1,5	43,4	41,9

Публикације и радови националног значаја

Категорија	M42	...	M51	M53	M63	M64	Укупно	Основних
број публикација	0	0	1	1	0	0	2	2
број бодова	0	0	3	1	0	0	4	4

Укупно публикација	15	основних	12
Укупно бодова на основу публикација	47,4	основних	45,9
Укупно бодова (са категоријом M70) M71 докторска дисертација - 6, M72 магистарска теза - 3	47,4		45,9

2.1.1. Индекс научне компетенције од првог избора - укупно

Публикације и радови међународног значаја

Категорија	M11	M12	...	M21	M24	M33	M34	Укупно	Основних
број публикација	0	0	0	0	0	0	0	0	0
број бодова	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Публикације и радови националног значаја

Категорија	M42	...	M51	M52	M63	M64	Укупно	Основних
број публикација	0	0	0	0	0	0	0	0
број бодова	0	0	0	0	0	0	0	0

Укупно публикација	0	основних	0
Укупно бодова на основу публикација	0	основних	0
Укупно бодова (са категоријом M70) M71 докторска дисертација - 6, M72 магистарска теза - 3	6		6

2.1.2. Цитираност радова кандидата НЕМА ЗВАНИЧНИХ ПОДАТАКА

2.1.3. Учешће на научним пројектима

Период	Назив научног пројекта	Носилац пројекта/ финансијер
2014–2018.	<i>Coordinated Research in the Experimental Morphosyntax</i>	University College

	<i>of South Slavic Languages Project</i> Руководилац пројекта : проф. др Andrew Nevins https://www.ucl.ac.uk/pals/research/linguistics/linguistics-research/recently-funded-projects/coordinated-research-experimental	London / Leverhulme Trust
2018–2022.	<i>Agreement Mismatches in Experimental Syntax: from Slavic to Bantu</i> Руководилац пројекта: проф. др Andrew Nevins https://www.ucl.ac.uk/pals/research/linguistics/linguistics-research/recently-funded-projects/agreement-mismatches-experimental	University College London / Leverhulme Trust
2018–2019.	<i>Језичка и књижевна прошлост и садашњост на простору југоисточне Србије.</i> Руководилац пројекта: проф. др Горан Максимовић број пројекта: 183/1-16-01	Интерни пројекат Департмана за српски језик и Департмана за српску и компаративну књижевност Филозофског факултета Универзитета у Нишу
2019–2020.	<i>Српски језик некад и сад: лингвистичка истраживања</i> Руководилац пројекта: проф. др Марина Јањић број пројекта: 360/1-16-10-01	Интерни пројекат Департмана за српски језик Филозофског факултета Универзитета у Нишу

2.1.4. Усмена излагања на међународним научним скуповима

Датум	Наслов излагања	Назив научног скупа, организатор, место одржавања
20. 10. 2017.	„Conjunct agreement in South Slavic, part trois”	Resolving conflicts across Borders/SinFonJA 10, EMSS, CAAS, Dubrovnik
20–21. 06. 2016.	„Discarding clausal coordination and ellipsis source for CCA: a picture matching study”	<i>Ellipsis Across Borders</i> , EMSS, Sarajevo
27–28. 05. 2016.	“DP in a language without articles – case of Serbian adjectives”	Workshop on the semantic contribution of Det. and Num. (In)definiteness, genericity and referentiality, CLT, Barcelona
02–04. 12. 2015.	“On the status of determiners in Serbo-Croatian”	FDSL 11, Potsdam
27–28. 10. 2017.	„Курс опште лингвистике и критичари Сосирових идеја“	Конференција „Српски језик, књижевност, уметност“, ФИЛУМ, Крагујевац
28–29. 04. 2017.	„Zašto klasifikovati prostorne prideve kao posebnu vrstu“	Jezik, književnost, prostor, Filozofski fakultet u Nišu
29. 10. 2016.	„Стратегије говорника у условима схицоглосије“	„Српски језик, књижевност, уметност“, ФИЛУМ, Крагујевац

2.2. СТРУЧНИ РАДОВИ

Нема података.

2.2.1. Објављени преводи

Нема података.

2.2.1. Рецензије, прикази, приређене збирке извора, хрестоматије

Једини кандидат пријављен на конкурс, доц. др Бранимир Станковић, рецензирао је радове за следеће часописе: *Syntax, Facta Universitatis, Philologia Mediana, Филолог – часопис за језик, књижевност и културу, Годишњак за социологију Филозофског факултета у Нишу, Зборник радова Филозофског факултета у Приштини и Баитина.*

2.3. МИШЉЕЊЕ О НАУЧНИМ И СТРУЧНИМ РАДОВИМА КАНДИДАТА

Доц. др Бранимир Станковић, једини пријављени кандидат на конкурс, аутор је једног уџбеника, коауторски уредник једног међународног зборника радова, те аутор 15 публикација, од којих су четири рада категорије M14, по један коауторски рад категорија M21a, M22 и M23, и самостални је аутор једног рада категорије M23. Кандидат је аутор и једног рада објављеног у часопису „Годишњак за српски језик“, који издаје Филозофски факултет Универзитету у Нишу, и првопотписани аутор у коауторском раду објављеном у часопису „Aegean Working Papers in Ethnographic Linguistics“, који се публикује на енглеском језику. У наставку ћемо представити најважније публикације кандидата, тачније, оне којима доц. др Бранимир Станковић испуњава критеријуме за избор у звање ванредног професора.

Уџбеник „Основи прагматике“ представља веома значајан допринос домаћој лингвистичкој уџбеничкој литератури, као једини савремени општи увод и преглед најважнијих истраживачких проблема у прагматици. Састоји се од седам поглавља, на 202 странице текста, и покрива домене тзв. даље прагматике (говорни чинови Џона Остина и импликатуре Пола Грајса), те питања тзв. ближе прагматике (референција, пресупозиција, информацијска структура). У уводном поглављу расветљава се проблем постављања јасне границе између дисциплина прагматике и семантике, тестирањем критеријума за разликовање њихових предмета који се уобичајено помињу у литератури – значење лишено и „обогаћено“ контекстом, буквално и небуквално значење, те значење истиносних услова и значење које не мења истиносне услове. Осликава се историјска позадина на којој се конституисала нова дисциплина – од интелектуалног сукоба филозофа идеалног и филозофа природног језика, семиотике Чарлса Перса и Сосирове семиологије, до Морисове трихотомије са синтаксом, семантиком и прагматиком. Ово води потпоглављу у коме се дефинишу основни објекти истраживања трију дисциплина – синтаксе, семантике и прагматике – реченица, пропозиција и изрицај, те појаве синтаксичке (не)прихватљивости, семантичке аномалности и прагматичке (не)подесности. У другом поглављу, читалац се прво упознаје са теоријом говорних чинова Џона Остина, његовим учењем о експлицитним и имплицитним перформативима и констативима, локуцији, илокуцији и перлокуцији, те са класификацијом говорних чинова на вердиктиве, егзерцитиве, комисиве, бехабитиве и експозитиве. Потом аутор представља Серлову преобразбу Остиновог модела формализовањем потпуно нове типологије илокуционих чинова, увођењем појмова директних и индиректних илокуционих чинова, илокуционе силе и илокуционог циља. Следи потпоглавље посвећено хипотези учесника, информативној хипотези и хипотези о преимућству информатива Кларка и Кларсона. На крају поглавља, представља се и Росова перформативна хипотеза, те аргументи Боера и Ликана о њеној иманентној

парадоксалности. Треће поглавље књиге обрађује теорију генерализованих и партикуларизованих конвенционалних и конверзационих импликатура Пола Грајса, те прагматичких модела који су настали на плодном тлу његових иницијалних идеја: Хорнова подела прагматичког труда, Левинсонове хеуристике, теорија релеванције, лексичка прагматика, теорија лица и учтивости. У четвртом поглављу уџбеника истражује се сложени феномен референцијалности историјским освртом на најважнија питања: избор менталистичког или референцијалистичког модела анализе, врсте деикса и анафора, одређеност као јединственост или познатост (поменуто), слаба одређеност, те хијерархије когнитивне доступности референата. Сви теоријски концепти су илустровани примерима на српском језику (кад год је то могуће), али и на другим језицима (енглески, француски, руски, немачки...), што приближава ово штиво не само студентима српског језика, којима је, пре свега, намењено, већ и студентима других филолошких програма. Пето поглавље посвећено је пресупозицији, различитим приступима у њеном дефинисању, од семантичких до прагматичких, од Фрегеа, преко Картунена и Сталнакера, до Абуш, Абот и Принса – прати се историјат истраживања овог проблема од првих интуитивних приступа до најновијих покушаја формализације у дефинисању. Шесто поглавље уџбеника обрађује концепте информацијске структуре реченице и изричаја: топик и фокус, дефинисане на основу датости/старости и тематности, те однос информацијске структуре и реда речи, реченичне интонације и специјализованих партикула и конструкција. Представљају се тестови за дијагностификовање топика и фокуса предложени у литератури, те различите типологије двеју партиција информацијске структуре. Најзанимљивијим се чини потпоглавље посвећено односу између информацијске структуре и истиносних услова, референције, импликатуре и пресупозиције, будући да води констатацији да семантички садржај служи као *инпут* прагматици, али и да се истиносна семантика пропозиција деривира захваљујући одређеном прагматичком садржају, артикулисаном информацијском структуром изричаја. Последње, седмо поглавље књиге резимира налазе претходних поглавља и даје опис предмета истраживања већине прагматичких поддисциплина и додирних лингвистичких дисциплина с почетка 21. века: готово тридесет различитих дисциплина, од анализе дискурса и текстуалне лингвистике, преко експерименталне прагматике и емпиријске, те корпусне прагматике, до рачунарске и прагматике комуникације посредоване рачунарима и дијахронијске и контрастивне прагматике. Број обрађених поддисциплина и листа консултованих библиографских јединица сведоче о ауторској широкој научној и методолошкој подлози и исцрпности у приступу предмету истраживања, који је у неким тренуцима можда исувише амбициозан за захтеве једног уџбеника. Он открива потенцијалној широј читалачкој публици питања на која одговоре тражи модерна прагматика, нудећи многобројне, нове интерпретативне моделе употребе језика у комуникацији. Због тога се може рећи да је уџбеник „Основи прагматике“ доц. др Бранимира Станковића значајан и као универзитетско наставно средство, али и као лингвистички текст који широј стручној, али и општој јавности нуди детаљан преглед развојног лука прагматике као научне дисциплине од античких рефлексја и анализа оксфордских филозофа до најновијих трендова у пољу.

У раду „DP and mandatory determiners in article-less Serbo-Croatian“ кандидат Станковић се бави проблемом тзв. детерминаторске пројекције у српско(-хрватско)м језику, у одсуству граматикализоване категорије одређеног или неодређеног члана. И поред ове и чињенице да су тзв. голе именице (немодификоване именице без детерминатора) у српском језику двосмислене између дефинитне и индефинитне интерпретације, аутор показује да српски језик поседује одговарајуће лексичке јединице за маркирање номиналних референата који су стари или нови у дискурсу, те да постоје контексти у којима је употреба ових дискурских маркера обавезујућа да би

се добило намеравано читање, будући да би „гола“ номинална фраза била недвосмислено интерпретирана као одређена или неодређена, у зависности од контекста. Кључни аргумент у корист постојања детерминаторске пројекције је чињеница да када су присутни, ови дискурсни маркери блокирају екстракцију „леве гране“ и адјункта од остатка номиналне фразе, чиме се показује могуће присуство детерминаторске фразе, „резервисано“ за детерминаторе у језицима са одређеним и неодређеним чланом, чак и у једном језику који нема поменуте категорије.

У коауторском раду групе аутора „When linearity prevails over hierarchy in syntax“ експерименталном методом се на шест истраживачких пунктова у западној групи јужнословенских језика испитује заснованост хипотезе да је, поред хијерархијске структуре као граматичке универзалије, и линеарни редослед конституената у реченици релевантан за синтаксичке релације. Резултати истраживања показују да је у одговарајућим конфигурацијама, првенствено када се ради о слагању предиката са субјекатским координираним фразама, линеарни редослед важнији од хијерархијске структуре конституената. Ипак, овај је феномен другачији од продукцијских грешака карактеристичних за ефекат „привлачења“. Закључује се како није искључена могућност да се слагање субјекта и предиката одвија кроз серију корака, од којих се макар један део дешава у фонолошком модулу граматике.

У коауторском раду „Peeling the onion top-down: Language policy in Serbia between power and myth“ кандидат доц. др Бранимир Станковић и коауторка Марија Стефановић анализирају проблем језичке политике и планирања у Србији, тј. начина њиховог руковођења од стране надлежног тела, Одбора за стандардизацију српског језика – националне институције која се бави виталним питањем језичке политике и планирања. Узимајући бурдјеовску перспективу, овај рад истражује идеологију на којој се заснива политика Одбора, утемељена на низу митова о језику, те начине на који одлуке овог тела утичу на професионалне и свакодневне кориснике језика. Фокусирајући се на тзв. торлачки дијалекат српског језика на југоистоку Србије, представљени су ефекти и последице ригидног, стриктног образовног система и тзв. стандарднојезичке културе, чији су носиоци учитељи, наставници и професори српског језика. Аутори примећују промоцију језичке цензуре и истицање предности аутоцензуре на тзв. језичком тржишту, које резултују притиском на говорнике нестандардних варијетета и претњом коју њихов матерњи језик представља за статус ових говорника на тржишту рада.

У раду „Корелација професије и хиперкорекције код говорника српског језика“ кандидат Станковић представља резултате истраживања спроведеног на преко три стотине испитаника у четири града у Србији (Крагујевац, Ниш, Нови Пазар, Крушевац), који потврђују полазну хипотезу да ће склоност хиперкорекцији расти идући од врха ка дну друштвене лествице. Хиперкорекцији су најсклонији испитаници који имају најниже плаћене професије, занимања која не захтевају никакво образовање и сматрају се најмање престижним у друштву, а следе особе чије занимање захтева средњошколско образовање. Међутим, супротно хипотези, најмању склоност хиперкорекцији нису показали припадници тзв. друштвене елите (професије са највишим образовањем (магистеријум, докторат, специјализација), те сва руководећа, менаџерска занимања), већ припадници средње класе (занимања за која је потребна виша школа или факултетска диплома). Ово води занимљивом закључку да у српској језичкој заједници говор хиперкоригују, пре свега, друштвена елита и маргина, док се средња класа у Србији најспонтаније служи језиком, без наглашених знакова додатне језичке идентификације и друштвеног престижа.

На основу приказаних радова, али и увида у друге публикације кандидата, закључујемо да је кандидат доц. др Бранимир Станковић аутор универзитетског уџбеника, првопотписани уредник једног зборника радова међународног значаја и

самостални аутор или коаутор осам радова у монографијама и часописима међународног значаја (од укупно 15 публикација). Теме његовог интересовања покривају области прагматике, синтаксе, семантике, социolingвистике и језичке политике и планирања, што га чини идеалним кандидатом за наставника Прагматике, Увода у општу лингвистику и њима блиских предмета. Посебан допринос кандидата српској лингвистици и настави језика представља уџбеник „Основи прагматике“, једине публикације тог типа на српском језику, којом се домаћој универзитетској и лингвистичкој јавности на систематски начин представљају историјат и актуелна, отворена питања у савременој прагматичкој литератури.

3. ПЕДАГОШКИ РАД И ДОПРИНОС РАЗВОЈУ НАСТАВЕ

3.1. Стручни пројекти, програми и послови

Нема података.

3.2. Награде, признања и одликовања за професионални рад

Захвалнице Филозофског факултета у Нишу за промоцију научноистраживачког рада у 2017., 2018. и 2019. години кроз објављивање резултата у часописима са импакт фактором.

3.3. Остали релевантни подаци

Нема података.

4. ДОПРИНОС РАЗВОЈУ НАСТАВНО-НАУЧНОГ ПОДМЛАТКА

4.1. Руковођење/ менторство у изради докторских дисертација

Нема података.

4.2. Комисије за оцену и одбрану докторских дисертација

Кандидат доц. др Бранимир Станковић учествовао је у раду следећих комисија за оцену и одбрану докторских дисертација:

1. Члан комисије за одбрану докторске дисертације Иване Митић *Ефекат граматичких и семантичких карактеристика координираних субјеката на слагање глагола у роду у српском језику* на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Остали чланови комисије: проф. др Милош Ковачевић (председник), проф. др Бобан Арсенијевић (ментор)

2. Члан комисије за одбрану докторске дисертације Мирјане Мирић *Усвајање скаларних импликатура у српском језику: семантички, прагматички и синтаксички угао* на Филозофском факултету у Нишу. Остали чланови комисије: проф. др Даринка Анђелковић (председник), проф. др Бобан Арсенијевић (ментор)

3. Члан комисије за одбрану докторске дисертације Иване Мишкељин *Topicalization and left dislocation in English and Serbian* на Филозофском факултету у Новом Саду. Остали чланови комисије: проф. др Сабина Халупка Решетар (ментор), проф. др Маја Марковић (председник), доц. др Александар Кавгић (члан).

4. Члан комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације Иване Мишкељин *Topicalization and left dislocation in English and Serbian* на Филозофском факултету у Новом Саду. Остали чланови комисије: проф. др Сабина Халупка Решетар (ментор), проф. др Маја Марковић (председник), доц. др Александар Кавгић (члан).

Нема података о датумима одбране докторских дисертација.

4.3. Менторство у изради магистарских, мастер и специјалистичких радова

Кандидат доц. др Бранимир Станковић био је ментор у изради осам завршних радова студената мастер академских студија Филологије. Нема података о називима радова и именима кандидата.

4.4. Комисије за оцену и одбрану магистарских, мастер и специјалистичких радова

Кандидат доц. др Бранимир Станковић био је члан у 14 комисија за одбрану завршног рада студената мастер академских студија на Департману за српски језик, Департману за енглески језик и књижевност, Департману за француски језик и књижевност, Департману за руски језик и књижевност и на Департману за социологију. Нема података о називима радова, именима кандидата и осталим члановима комисије.

4.5. Учешће у комисијама за избор наставника и сарадника

Нема података.

4.6. Вођење младих истраживача на научноистраживачким пројектима

Нема података.

5. ЕЛЕМЕНТИ ДОПРИНОСА АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Кандидат доц. др Бранимир Станковић био је:

1. члан Наставно-научног већа Филозофског факултета у Нишу у периоду од 2018. до 2020. године;
2. председник Комисије за спровођење пријемног испита на ОАС Србистике и заменик председника Комисије за сачињавање ранг-листе на МАС, 2016/2017;
3. председник Комисије за сачињавање ранг листе на МАС Филологија 2018. године;
4. реализатор семинара „Савремени приступи у настави српског језика и књижевности“ (ЗУОВ, Каталожки бр. програма 840);
5. члан Испитне комисије за добијање сертификата познавања бугарског језика на Филозофском факултету од 2015. године;
6. члан Комисије за признавање испита студентима који у оквиру Еразмус+ програма бораве на страним универзитетима од 2018. године;
7. члан Изборног већа Филозофског факултета у Нишу од 2016. године
8. члан програмског одбора међународних конференција SinFonIJA 6, SinFonIJA 8, BLINC Budapest, те организационог одбора међународне конференције SinFonIJA 6;
9. стални члан жирија за избор најбољег беседника на Такмичењу у беседништву у организацији Прве нишке гимназије „Стеван Сремац“;
10. члан три комисије за одбрану докторске дисертације, члан једне комисије за оцену научне заснованости докторске дисертације, ментор у изради осам мастер радова, члан

у 14 комисија за одбрану мастер рада, ментор у изради три дипломска рада студената основних академских студија и члан у једном комисији за израду дипломског рада.

6. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Доц. др Бранимир Станковић, једини пријављени кандидат на конкурс, у високом степену испуњава све критеријуме за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Српски језик. Аутор је универзитетског уџбеника „Основи прагматике“, намењен за похађање курса из предмета за који је расписан конкурс. Самосталан је аутор четири рада категорије М14 и једног рада категорије М23, коаутор по једног рада категорија М21а (у незванично трећем најпрестижнијем научном часопису у свету), М22 и М23, те првопотписани коуредник једног зборника радова међународног значаја, М12. Првопотписани је коаутор рада публикованог у часопису који се објављује на енглеском језику и аутор једног рада објављеног у часопису који издаје Универзитет у Нишу. Учесник међународних и домаћих научних пројеката. Испуњава чак 10 елемената доприноса академској и широј заједници – од учешћа у раду Наставно-научног већа и Изборног већа Филозофског факултета у Нишу, различитих комисија за реализацију пријемних испита и признавање испита студената на мобилности, преко ангажовања у програмским и организационим одборима научних конференција и чланства у жиријима средњошколских такмичења, до учешћа у комисијама за одбрану докторских дисертација, те менторствима и чланству у комисијама за одбрану мастер и дипломских радова. Био је сарадник у настави и асистент на предмету Увод у општу лингвистику, а тренутно је доцент и за предмет Прагматика, чиме је стекао искуство у настави оба предмета за које је конкурс расписан.

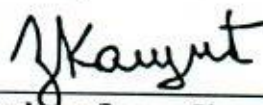
На основу наведених чињеница, комисија има част и задовољство да поднесе предлог да доц. др Бранимир Станковић буде изабран у звање ванредног професора за ужу научну област Српски језик (Прагматика и Увод у општу лингвистику) на Филозофском факултету Универзитета у Нишу.

Грац/Београд/Ниш, 21. 10. 2020.

Комисија за писање извештаја:

Проф. др Бобан Арсенијевић

Проф. др Зорка Кашић

Проф. др Мирјана Илић

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ

(Место, датум)

(Потпис члана комисије)